

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.4.9.
COM(2019) 224 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

**A tagállamok által a 2020-ra vonatkozó nemzeti energiahatékonysági célkitűzések
elérése és az energiahatékonyságról szóló irányelv végrehajtása terén elért előrehaladás
2018. évi értékelése az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv 24. cikkének (3)
bekezdésében előírtak szerint**

1. Bevezetés

Az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa 2018 decemberében elfogadta az energiahatékonyságról szóló átdolgozott irányelvet¹. Az energiahatékonyságról szóló átdolgozott irányelv 2030-ra vonatkozóan célul tűzi ki a legalább 32,5 %-os energiahatékonyságot². Tartalmazza a célkitűzések felfelé történő módosításának lehetőségét is, amely esetben nagyobb szabású célokat tűzne ki a 2020-ra vonatkozó célkitűzések eléréséhez szükséges erőfeszítésekhez képest. Az energiahatékonyság erősen ösztönöz a 2020-ra és 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzések elérésére, továbbá alapvető eleme „Az európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című, 2018 novemberi bizottsági javaslatnak³.

Ebben az összefüggésben fontos, hogy a 2020-ra vonatkozó energiahatékonysági célkitűzések olyan intézkedésekkel valósuljanak meg, amelyek a következő évtizedben is biztosítani tudják az energiamegtakarítást.

Ez a jelentés a 20 %-os célkitűzés 2020-at megelőző elérése irányába 2017-ig tett előrelépésekbe nyújt betekintést⁴. Az adatok elsődleges forrásai a hivatalos európai energetikai statisztikák, amelyeket a tagállamok 2019 januárjáig továbbítottak az Eurostatnak. Ez a jelentés a 2017. évi energiahatékonysági előrehaladási jelentésen⁵, a tagállamok által benyújtott 2018. évi éves jelentésen, valamint a 2018-ban elvégzett kiegészítő elemzésen alapul. A közelmúltban megfigyelhető energetikai tendenciák mögött húzódó tényezők megértéséhez a Közös Kutatóközpont (JRC)⁶ és az Odyssee-Mure projekt⁷ által kidolgozott dekompozíciós elemzés nyújtott segítséget.

A főbb megállapítások a következők:

- Az energiafogyasztás 2007–2014 között fokozatosan csökkent, majd 2014–2017 között nőtt.
- A primerenergia-fogyasztás 2016-hoz képest 2017-ben 0,9 %-kal nőtt. A végsőenergia-fogyasztás 2017-ben 1,1 %-kal nőtt. Jelenleg mind a primerenergia-fogyasztás, mind a végsőenergia-fogyasztás kismértékben meghaladja a 2020-ra előírt célkitűzést.
- A változókéony időjárás⁸ az egyik fő oka az elmúlt években az energiafogyasztás terén tapasztalható ingadozásoknak. Az energiafogyasztásra vonatkozó, időjárással korrigált

¹ A 2018/2002/EU irányelv.

² A 2030-ra vonatkozó 32,5 %-os célkitűzés az EU-28-ban 956 Mtoe értékű végsőenergia-fogyasztást és/vagy 1273 Mtoe értékű primerenergia-fogyasztást jelent.

³ COM(2018) 773 final.

⁴ A 2020-ra vonatkozó célkitűzés szerint az EU-28 végsőenergia-fogyasztását legfeljebb 1086 Mtoe-re, primerenergia-fogyasztását pedig legfeljebb 1483 Mtoe-re kell csökkenteni.

⁵ COM(2017) 687 final.

⁶ Economidou, M. és Román Collado, R. (2019), [Assessing the progress towards the EU efficiency targets using index decomposition analysis 2015-2016](#) (Az uniós energiahatékonysági célkitűzés irányába tett előrelépés értékelése az index-dekompozíciós elemzés segítségével [2015–2016]) JRC Science for Policy Report.

⁷ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

⁸ A 2014. évi rendkívül enyhe tél miatt abban az évben sokkal kevesebbet fűtöttek. 2015-ben, 2016-ban és 2017-ben a téli hőmérséklet sokkal inkább megfelelt az éghajlati átlagnak (noha továbbra is elmaradt a hosszú távú átlagtól), aminek következtében a lakossági és a szolgáltatási ágazatban nőtt a fűtés iránti igény és az energiafogyasztás.

adatok kevésbé ingadoznak, ugyanakkor 2014 óta növekvő tendenciát mutatnak (1. ábra).

- A gazdasági tevékenység fokozódása továbbra is növeli az energiafogyasztást. Az energiamegtakarítás segített ellensúlyozni a fokozódás hatásait, ami az energaintenzitás fokozatos javulásához vezetett. Az elmúlt években azonban az energiamegtakarítás nem volt elég jelentős ahhoz, hogy ellensúlyozza a gazdasági tevékenység fokozódásának hatásait, valószínűleg amiatt is, mert néhány tagállam késedelmesen hajtja végre az energiahatékonysági szakpolitikákat.
- A legújabb nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek és a 2018. évi éves jelentések értékelése alapján egyértelmű, hogy a tagállamok együttesen jól haladnak az energiahatékonyságról szóló irányelv 7. cikkének megfelelő energiamegtakarítás irányába. Ugyanakkor néhány tagállam lemaradt, és elképzelhető, hogy nem teljesíti a 2014–2020 közötti időszak tekintetében rá vonatkozó halmozott energiamegtakarítási követelményeket.

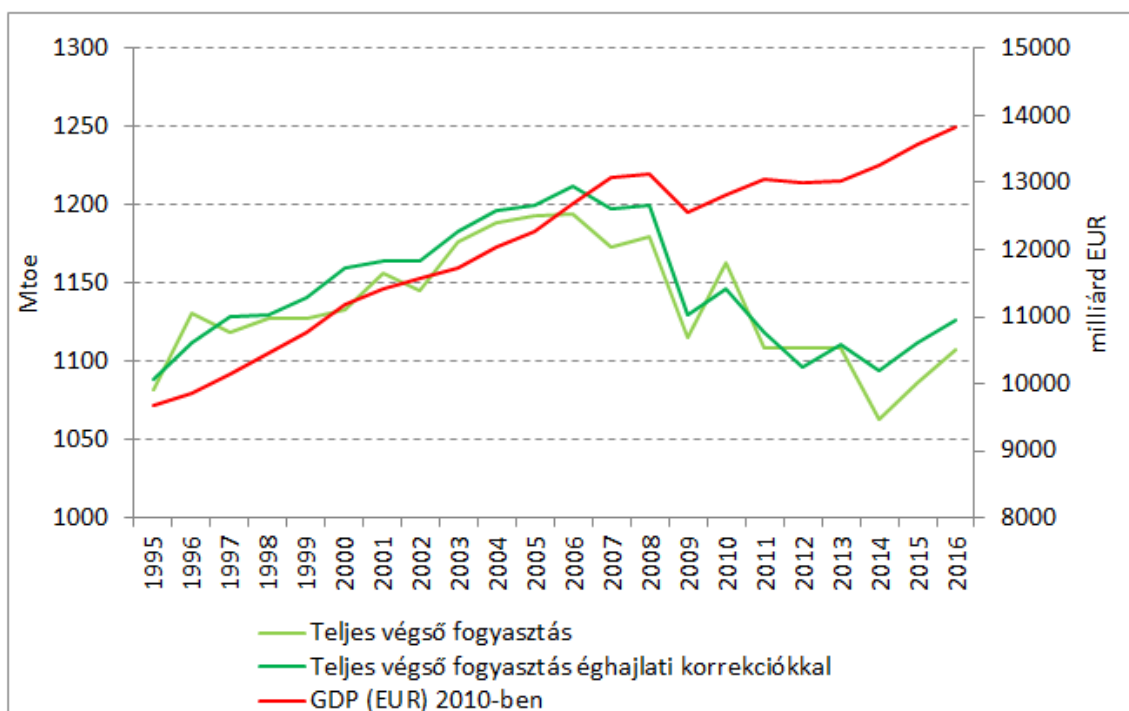
Ha az elkövetkezendő években folytatódik az energiafogyasztás terén 2014 óta megfigyelhető növekvő tendencia, a 2020-ra vonatkozó célkitűzések elérése a primer- és a végsőenergia-fogyasztás terén is veszélyben lehet. Ezért tovább kell fokozni a rövid távú energiamegtakarításra irányuló erőfeszítéseket.

A növekvő energiafogyasztási tendencia hatékonyabb értékelése és a lehetséges megoldás azonosítása érdekében az Európai Bizottság 2018 júliusában felállított egy, a 2020-ra vonatkozó uniós energiahatékonysági célkitűzések elérésére irányuló erőfeszítésekkel foglalkozó munkacsoportot⁹. A munkacsoport eddig különösen azt emelte ki, hogy hatékonyabban kell mozgósítani a pénzeszközöket, növelni kell az épületfelújítások mértékét, és biztosítani kell az energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények teljesítését.

1. ábra: A GDP és az időjárás alapján korrigált végsőenergia-fogyasztás 1995–2016 között¹⁰

⁹ Európai Bizottság (2019), [*Report of the work of the Task Force on mobilising efforts to reach the EU Energy efficiency targets for 2020*](#) (Jelentés a 2020-ra vonatkozó uniós energiahatékonysági célkitűzések elérésére irányuló erőfeszítésekkel foglalkozó munkacsoport tevékenységéről).

¹⁰ Az időjárás hatásával kapcsolatos korrekciós tényező egy adott évben a fűtési foknapok számának az 1980–2004 közötti időszak átlagos fűtési foknapjainak számához viszonyított aránya. Ez a korrekciós tényező a lakossági ágazat helyiségfűtésre szolgáló energiafogyasztása esetében került alkalmazásra.

Forrás: Odyssee-Mure

2. A 2020-ra vonatkozó uniós energiahatékonysági célkitűzés irányába tett előrelépés

A végsőenergia-fogyasztás¹¹ az EU-ban a 2005. évi 1193 Mtoe-ről 2017-re 1122 Mtoe-re, vagyis 5,9 %-kal esett vissza. Ez a felhasználási szint 3,3 %-kal a 2020-ra vonatkozó, 1086 Mtoe-nek megfelelő végsőenergia-fogyasztási cél felett van. 2005 és 2017 között a felhasználás évente átlagosan 0,5 %-kal csökkent, bár ez a csökkenő tendencia 2015-ben megszakadt, és a végsőenergia-felhasználás ismét nőni kezdett (2017-ben az előző évhez képest 1,1 %-kal nőtt).

2017-ben főként a közlekedés (+2,5 % évi növekedés) és az ipar (+1,6 %) terén volt megfigyelhető nagyobb energiafogyasztás. A szolgáltatási ágazatban nem változott, a lakossági ágazatban pedig csökkent (-0,5 %) az energiafogyasztás.

2017-ben a végsőenergia-fogyasztás 34 %-át a közlekedés tette ki, ezt követte a lakossági ágazat és az ipar (25-25 %), majd a szolgáltatási ágazat (13 %) és az egyéb ágazatok (3 %).

A primerenergia-fogyasztás az EU-ban a 2005. évi 1720 Mtoe-ről 2017-re 1561 Mtoe-re, azaz 9,2 %-kal esett vissza. Ez a felhasználási szint 5,3 %-kal meghaladja a 2020-ra vonatkozó, 1483 Mtoe-nek megfelelő célkitűzést. 2005 és 2017 között évente átlagosan 0,8 %-kal csökkent, 2015 óta viszont újra emelkedik. 2017-ben 0,9 %-os éves növekedés volt tapasztalható.

¹¹ Európa 2020–2030 közötti energiahatékonysági célkitűzésének elérése terén elért előrehaladás nyomon követésére az Eurostat új energiamérlegéből származó mutatók segítségével kerül sor.

3. Nemzeti célkitűzések

2017-ig 17 tagállamnak sikerült csökkentenie vagy a 2020-ra vonatkozó becsült célkitűzések elérésének feltételezett lineáris pályája által kijelölt szint alatt tartania végsőenergia-fogyasztását¹². A primerenergia-fogyasztást tekintve azonban 2017-ben 15 tagállam továbbra is meghaladta a feltételezett lineáris pálya által kijelölt szintet¹³. 2017-ben összességében 17 tagállam (2015-ben még 18 tagállam) végsőenergia-fogyasztása volt alacsonyabb, mint a 2020-ra vonatkozó indikatív végsőenergia-fogyasztási célkitűzés¹⁴. 2017-ben csak 14 tagállamnak (2015-ben 17 tagállamnak) sikerült a 2020-ra vonatkozó indikatív célkitűzésnek megfelelő szinten vagy az alatt tartania primerenergia-fogyasztását¹⁵.

Meg kell jegyezni, hogy a 2030-ra vonatkozó hozzájárulásoktól eltérően a 2020-ra vonatkozó nemzeti célkitűzéseknek nem kell hozzájárulniuk az uniós célkitűzéshez. Valójában eltérés mutatkozik a nemzeti célkitűzések összessége és az uniós célkitűzés között. A végsőenergia-fogyasztás terén a nemzeti indikatív célkitűzések összege 1085 Mtoe-t tesz ki, ami 1 Mtoe-vel az uniós célkitűzés alatt marad, míg a primerenergia-fogyasztás terén az összeg 1533 Mtoe, ami 50 Mtoe-vel meghaladja az uniós célkitűzést¹⁶.

4. Energiafogyasztási tendenciák a tagállamokban

A végsőenergia-fogyasztás 2005 óta Ciprus, Litvánia, Málta, Ausztria és Lengyelország kivételével valamennyi tagállamban visszaesett. Ugyanakkor a végsőenergia-fogyasztás 2016-hoz képest 2017-ben 24 tagállamban nőtt, leginkább Szlovákiában (+7 %), Máltán (+6,7 %) és Lengyelországban (+6,5 %). A legnagyobb csökkenés Belgiumban (–1,2 %), az Egyesült Királyságban (–0,8 %) és Olaszországban (–0,6 %) történt.

A primerenergia-fogyasztás Észtország, Ciprus és Lengyelország kivételével 2005 óta valamennyi tagállamban visszaesett. A primerenergia-fogyasztás terén a legnagyobb csökkenést tapasztaló országok közé tartozik Litvánia (–23,4 %), Görögország (–23,2 %), az Egyesült Királyság (–20,8 %) és Olaszország (–17 %). 2017-ben azonban a primerenergia-fogyasztás az előző évhez képest 20 tagállamban nőtt, és a legnagyobb növekedés Máltán (+12,9 %), Portugáliában (+5,7 %) és Spanyolországban (+5,4 %) volt tapasztalható. 2016-hoz képest a legnagyobb éves csökkenést Észtország (–4,2 %), az Egyesült Királyság (–1,6 %) és Írország (–1,4 %) jelentette.

A 2014–2017 közötti hároméves időszakban megfordult a csökkenő tendencia, mert 2014-hez képest a végsőenergia-fogyasztás valamennyi tagállamban, a primerenergia-fogyasztás pedig 23 tagállamban nőtt¹⁷. Ugyanakkor a primerenergia-fogyasztás növekedése ebben az

¹² Kivéve Belgium, Bulgária, Németország, Észtország, Franciaország, Litvánia, Magyarország, Ausztria, Lengyelország, Szlovákia és Svédország.

¹³ Kivéve Belgium, Bulgária, Németország, Észtország, Írország, Franciaország, Ciprus, Magyarország, Hollandia, Ausztria, Lengyelország, Portugália és Svédország.

¹⁴ Kivéve Belgium, Bulgária, Németország, Észtország, Franciaország, Litvánia, Magyarország, Ausztria, Szlovákia, Svédország és az Egyesült Királyság.

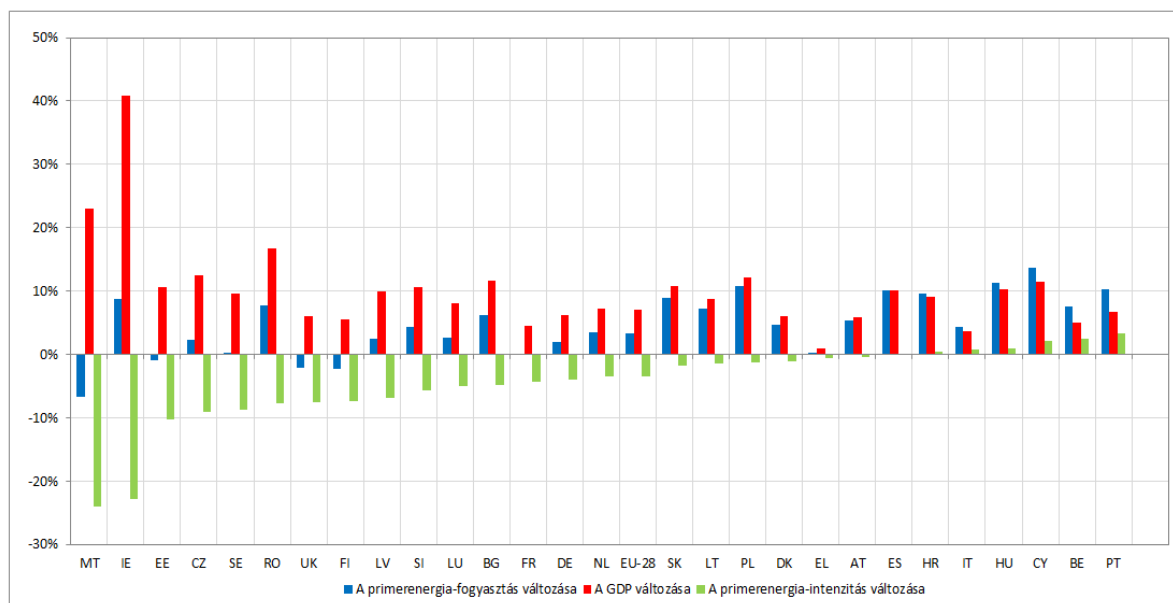
¹⁵ Kivéve Belgium, Bulgária, Ciprus, Németország, Franciaország, Ausztria, Hollandia, Svédország és az Egyesült Királyság.

¹⁶ A különbség még nagyobb is lehet, mert a primer- és a végsőenergia-fogyasztás szintjének meghatározása néhány nemzeti célkitűzés esetében nem követi a megfelelő módszertant.

¹⁷ Meg kell jegyezni, hogy 2014-ben kivételesen enyhe volt a tél, így az energiafogyasztás növekedése részben az átlagosabb téli hőmérsékletnek megfelelő korrekciónak köszönhető.

időszakban nem haladta meg a GDP növekedését. Ez azt jelenti, hogy a primerenergia-intenzitás hat tagállam (Belgium, Görögország, Olaszország, Magyarország, Ausztria és Portugália) kivételével valamennyi tagállamban csökkent.

2. ábra: A primerenergia-fogyasztás, a primerenergia-intenzitás¹⁸ és a GDP relatív változása (2014–2017)

Forrás: Eurostat

Az energiafogyasztás terén a közelmúltban megfigyelhető növekedés mögött húzóó tényezők megértéséhez az Európai Bizottság szakértői műhelytalálkozót szervezett, amely információkkal szolgált a közelmúltbeli energiafogyasztási tendenciákat befolyásoló tényezőket ismertető jelentéshez¹⁹. A fogyasztás terén 2014 után megfigyelhető növekedést befolyásoló lehetséges tényezők elemzése arra utal, hogy különbségek állnak fenn az egyes ágazatok között: az energiafogyasztás terén megfigyelhető legjelentősebb növekedés az épületekhez kapcsolódik (lakossági és szolgáltatási ágazat) a 2017. évi enyhén csökkenő tendencia ellenére, majd ezt követi a közlekedés, míg az iparban csak nagyon kismértékben nőtt az energiafogyasztás. Az energiaellátáshoz (energiatermelés,- átvitel és -elosztás) kapcsolódó fogyasztás csökkent, mert a villamosenergia-termelés elmozdult a megújulóenergia-termelés irányába. A jelentés megerősítette továbbá, hogy az EU 2014 óta növekvő energiafogyasztása nem vezethető vissza egyetlen okra. A növekedés részben a 2014 óta megfigyelhető jó gazdasági teljesítménynek, részben az alacsony olajáraknak, részben pedig a 2015. és 2016. évi hidegebb télnek köszönhető, és ezeknek a tényezőknek a hatása nem egyenlő arányban jelentkezik az egyes ágazatokban.

A növekvő energiafogyasztás és az azzal kapcsolatos lehetséges megoldások megvitatása érdekében, hogy az EU visszatérjen a 2020-ra vonatkozó energiahatékonysági célkitűzések elérésének pályájára, a tagállamok képviselői 2018 őszén kétszer találkoztak a Bizottság által

¹⁸ Primerenergia-fogyasztás a GDP-hez viszonyítva

¹⁹ Samuel Thomas (2018), [Drivers of recent energy consumption trends across sectors in EU28](#) (A közelmúltbeli energiafogyasztási tendenciák okai az egyes ágazatokban az EU-28-ban). Jelentés az energiafogyasztási tendenciákat vizsgáló műhelytalálkozóról.

erre a célra létrehozott munkacsoport keretében. A munkacsoport tevékenységéről szóló jelentés²⁰ azonosított néhány további okot azzal kapcsolatban, miért nőtt az energiafogyasztás nemzeti összefüggésben. Ezek közé tartoznak az alábbiak: i) az energiahatékonysági szakpolitikák késedelmes végrehajtása; ii) az energiamegtakarítás becsült és tényleges mértéke közötti különbség; iii) az olyan viselkedésbeli szempontok hatásának nem megfelelő figyelembevétele, mint például a bumerángthatás; iv) az energiahatékonysági szakpolitikák finanszírozásának hiánya; és v) az uniós állami támogatási szabályokkal kapcsolatos korlátozások.

Az energiafogyasztás változásai mögött rejlő különböző tényezők sokkal számszerűbb elemzésére a JRC²¹ és az Odyssee-Mure²² által végzett dekompozíciós elemzésnek köszönhetően nyílt lehetőség. Azonban mindkét elemzés csak a 2016 előtti adatokat vizsgálta.

A primerenergia-fogyasztás csökkenése mögött álló fő tényező a végső energia iránti igény csökkenése a végső energia intenzitása terén megfigyelhető javulás következtében (3. ábra). Ez hozzájárult ahhoz, hogy a primer energia összesen 122 Mtoe-vel csökkent, ami a 2005. évi fogyasztás 7 %-ának felel meg. Az átalakítási hatékonyság javulásának köszönhető a 2005–2016 közötti 30 Mtoe mértékű csökkenés. A csökkenő elosztási veszteségek és az átalakítási ágazat csökkenő fogyasztása következtében további 9,5 Mtoe-vel csökkent a primerenergia-fogyasztás. A bruttó végsőenergia-fogyasztásban a megújuló energia növekvő részaránya, amely uniós szinten 9 %-ról 17 %-ra²³ emelkedett, szintén csökkentette a primerenergia-fogyasztást. A villamos energia növekvő felhasználása azonban ellensúlyozta ezt, és összességében a -30 Mtoe mértékű átalakítási hatékonysága (amely a 2005. évi primerenergia-fogyasztáshoz képest 2 %-os csökkenést jelent) meglehetősen mérsékelte.

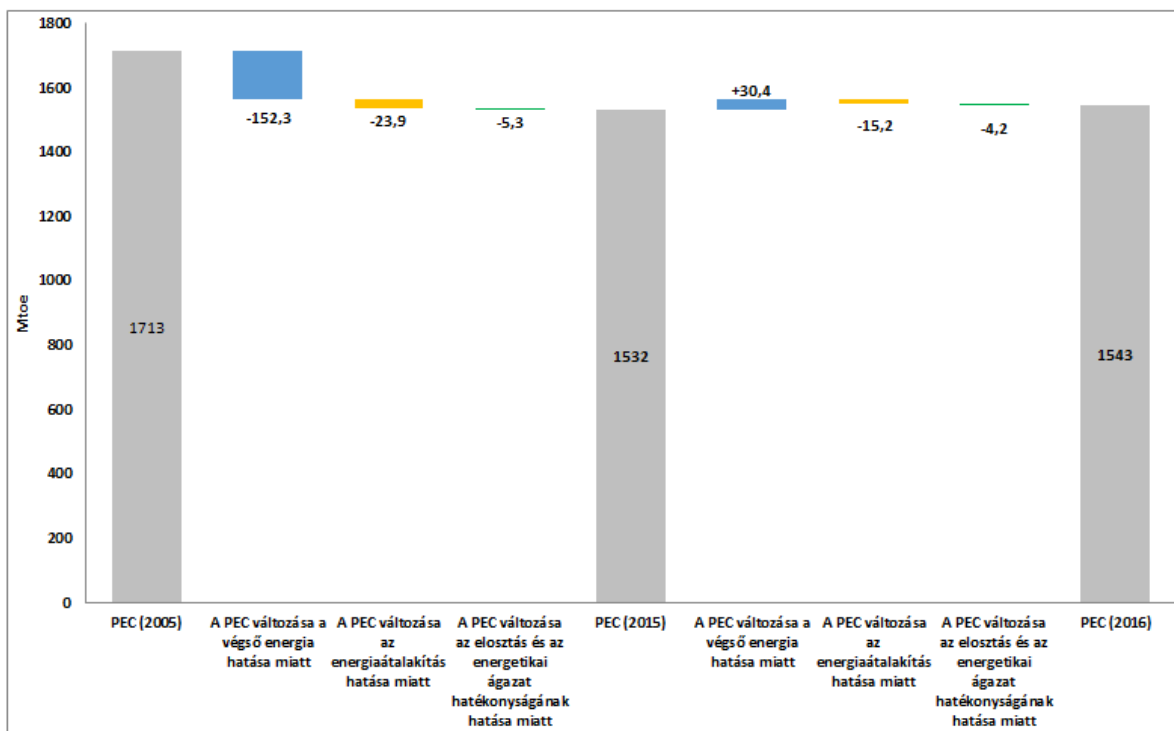
²⁰ Európai Bizottság (2019), *Jelentés a ... op. cit.*

²¹ Economidou, M. és Román Collado, R. *op. cit.*

²² <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

²³ 2016. évi adat.

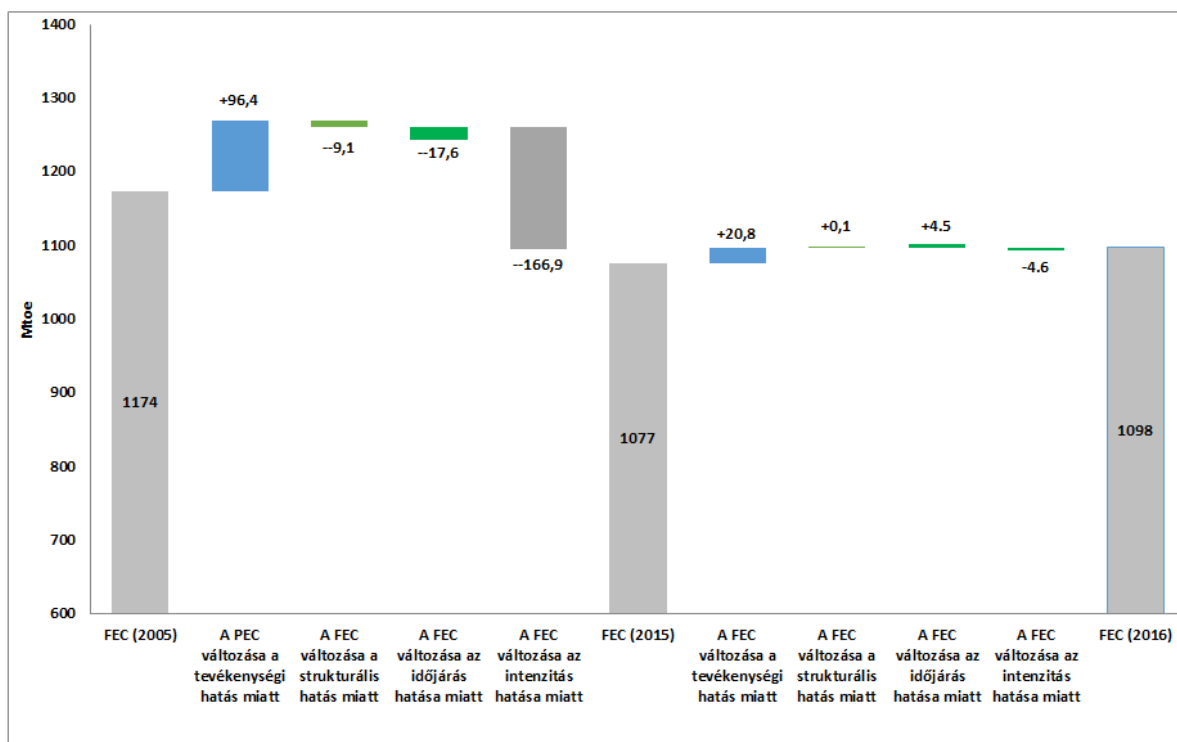
3. ábra: A 2005 és 2016 közötti időszakban az EU-28-ban mért primerenergia-fogyasztás (Mtoe) változásának lebontása a logaritmusos közép Divisia-index (LMDI) megközelítés alkalmazásával

Forrás: Közös Kutatóközpont (JRC)

A végsőenergia-fogyasztás visszaesését főként az iparban (2005-höz képest 2017-ben –15 %) és a lakossági ágazatban (–9 %) megfigyelhető csökkenés váltotta ki. Ezzel szemben a szolgáltatási ágazatban és a közlekedésben (4 %-kal, illetve 3 %-kal) nőtt az energiafogyasztás 2005-höz képest.

4. ábra: A 2005 és 2016 közötti időszakban az EU-28-ban mért végsőenergia-fogyasztás (Mtoe) változásának lebontása a logaritmusos közép Divisia-index (LMDI) megközelítés alkalmazásával

Forrás: Közös Kutatóközpont (JRC)

A JRC elemzése azt jelzi, hogy – a primer energia esetéhez hasonlóan – a végsőenergia-fogyasztás terén a 2005–2016 közötti időszakban tapasztalt visszaesés a végsőenergia-intenzitás javulásának volt köszönhető (–171,4 Mtoe), amely ellensúlyozta az energiafogyasztás gazdasági növekedés miatti emelkedését (+117,4 Mtoe). Az energiahatékonyabb ágazatok felé történő strukturális elmozdulás felelt a végsőenergia-fogyasztás 9,1 Mtoe értékű visszaeséséért, míg az enyhébb telek 13,1 Mtoe-val csökkentették az energiafogyasztást. Ennek eredményeként a végsőenergia-fogyasztás 1174 Mtoe-ról 1098 Mtoe-re csökkent az EU egészében a 2005–2016 közötti időszakban (lásd a 4. ábrát).

2015 és 2016 között az EU-ban a teljes végsőenergia-fogyasztás terén +20,8 Mtoe nagyságú növekedés volt megfigyelhető. Ebben a rövid időszakban az intenzitás javulása (–4,6 Mtoe) nem volt elegendő ahhoz, hogy ellensúlyozza a gazdasági növekedés (tevékenységi hatás: +20,9 Mtoe) és a hidegebb időjárás (+4,5 Mtoe) hatását.

Az Odyssee-Mure elemzés hasonló tendenciákról tanúskodik a 2005–2016 közötti időszak vonatkozásában. Ez az elemzés megerősíti, hogy ebben az időszakban az energiamegtakarítás komoly szerepet játszott a tevékenységi hatás, az életmód és a demográfiai változások által kiváltott fogyasztásnövekedés ellensúlyozásában. A különböző tényezők jelentősége és nagysága azonban az eltérő módszerek és inputadatok következtében nem azonos. Az alacsonyabb primerenergia-fogyasztás fő kiváltó oka a végsőenergia-fogyasztás csökkenése (–85 Mtoe) volt, de a hatékonyságot növelő fejlesztések, valamint a villamosenergia-termelés terén az energiaszerkezet változásai szintén meglehetősen fontos szerepet játszottak (–75 Mtoe). A végsőenergia-fogyasztást vizsgálva, a tevékenységi hatás 58 Mtoe értékű növekedést eredményezett, ugyanakkor az életmód és a demográfiai változások 32 Mtoe, illetve 25 Mtoe növekedéshez vezettek. Ezeket a növekedéseket a 2005 és 2016 között elért jóval nagyobb energiamegtakarítás (–163 Mtoe) ellensúlyozta, a strukturális változás és az időjárás pedig további 11-11 Mtoe értékű csökkenést eredményezett.

4.1. Ipari ágazat

Az uniós ipar végsőenergia-fogyasztása abszolút értékben a 2005. évi 332 Mtoe-ről 2017-re 283 Mtoe-re csökkent (–15 %). Ugyanakkor ebben az időszakban néhány országban, így Magyarországon (+25 %), Máltán (+9 %), Lettországon (+7 %), Ausztriában (+7 %), Belgiumban, Németországban és Lengyelországban (kevesebb mint 5-5 %) nőtt az ipar energiafogyasztása. Az előző évhez képest az uniós ipar végsőenergia-fogyasztása 2017-ben 1,6 %-kal nőtt, de az egyes tagállamokban eltérően alakult (11 tagállamban csökkenés következett be). A legnagyobb növekedést felmutató országok közé tartozik Luxemburg, Lengyelország, Dánia (körülbelül +4 %), Finnország és Belgium (+3 %). Az ipari termelés volumene 2014–2017 között 9 %-kal nőtt (2017-ben 3,4 %-kal), de ez a tevékenységben tapasztalt növekedés csak részben tükröződött az energiafogyasztás változásaiban, amely ugyanebben az időszakban 2 %-kal nőtt.

Az energaintenzitás tekintetében²⁴ szinte minden tagállam javítani tudta ipara teljesítményét 2005 és 2017 között, ami az energaintenzitás 22 %-os általános csökkenését eredményezte az EU-ban. Csak Magyarországon (+24 %), Görögországban (+17 %) és Lettországon (+9 %) nőtt az ipari bruttó hozzáadott értékhez viszonyított végsőenergia-fogyasztás. Másrésről a legnagyobb (több mint 50 %-os) javulás Romániában, Észtországban, Bulgáriában és Írországon figyelhető meg. 2016-hoz képest az éves fejlemények tekintetében 2017-ben csak Görögországban, Lettországon, Magyarországon és Cipruson nőtt az ipar energaintenzitása, a többi tagállamban továbbra is javult a teljesítmény.

4.2. Lakossági ágazat

A lakossági ágazat végsőenergia-fogyasztása a 2005. évi 310 Mtoe-ről 2017-re 284 Mtoe-re, azaz mintegy 9 %-kal esett vissza. Ugyanakkor 2014–2017 között 7 %-kal nőtt az energiafelhasználás (2017-ben 0,5 %-kal csökkent). Ez a növekedés bizonyos mértékben a 2014. évi kivételesen enyhe telet követő hidegebb téli időjárásnak volt köszönhető, mivel a helyiségfűtéshez kapcsolódó energiafogyasztás a lakossági energiafogyasztás mintegy kétharmadát teszi ki. Az időjárással korrigált fűtési energiafogyasztás 2010 óta nagyrészt változatlan, miután az azt megelőző években némi csökkenés volt megfigyelhető. 2017-ben a fűtési foknapok száma csak kevéssel haladta meg a 2016. évi fűtési foknapok számát, és 0,5 %-kal csökkent az energiafogyasztás. A helyiségfűtés továbbra is csak meglehetősen kis részét teszi ki az energiafogyasztásnak, de néhány országban gyorsan nő ez az arány, és a hűtési foknapok száma 2014-hez képest 2017-ben közel megkétszereződött²⁵.

Úgy tűnik, hogy a vagyonhatás (amely többek között a lakások nagyobb számában és nagyobb átlagos alapterületében nyilvánul meg) és az életmódbeli változások (például az új kisebb készülékek növekvő használata) további olyan tényezők lehetnek, amelyek befolyásolják az energiafogyasztás közelmúltbeli hirtelen növekedését. A középületek esetében a nagyobb komfortfokozat azok közé a tényezők közé tartozik, amelyek hozzájárulnak a megnövekedett energiafogyasztáshoz²⁶.

A lakossági ágazat egy főre jutó energiafogyasztásában kifejezett intenzitása 2005–2017 között mintegy 12 %-kal csökkent az EU-ban (2017-ben a 2016. évi szinthez képest közel 1 %-kal

²⁴ A bruttó hozzáadott értékhez viszonyított energiafogyasztás.

²⁵ Tsemekidi Tzeiranaki S., Bertoldi P et al. (2018), [Energy consumption and energy efficiency trends in the EU-28 for the period 2000-2016](#) (Energiafogyasztási és energiahatékonysági tendenciák az EU-28-ban 2000–2016 között), JRC Science for Policy Report.

²⁶ Samuel Thomas (2018), cp. cit.

szintén csökkent). A változások azonban nem egyformán jelentkeztek az egyes tagállamokban. Hét országnak romlott a teljesítménye, és az intenzitásban bekövetkezett legnagyobb növekedés Bulgáriában (+20 %), Litvániában (+14 %) és Máltán (+8 %) volt megfigyelhető. Ezzel szemben Belgiumnak (–26 %), Írországnak (–25 %) és az Egyesült Királyságnak (–23 %) sikerült a legnagyobb mértékben csökkentenie az energaintenzitását.

4.3. Szolgáltatási ágazat

A szolgáltatási ágazatban az energiafogyasztás 2005–2017 között nőtt a legnagyobb mértékben (+4 %). Ez a növekedés bizonyos mértékben tükrözte a tevékenységi szintek erőteljes növekedését, és a szolgáltatási ágazat bruttó hozzáadott értéke mintegy 19 %-kal nőtt 2005–2017 között. A szolgáltatási ágazatban a növekvő foglalkoztatottság és energiafogyasztás közötti összefüggés egyértelműbb, mert az energiafogyasztás a foglalkoztatás terén bekövetkező viszonylag jelentős növekedés időszakában 2008-ig nőtt, majd a 2014 óta eltelt időszakban ismét nőtt. Továbbá, a becslések szerint a szolgáltatási ágazat energiafogyasztásának 45 %-át a helyiségfűtés tette ki, és a téli hőmérséklet is jelentős éves hatást gyakorol az általános fogyasztásra.

A szolgáltatási ágazat végsőenergia-intenzitása a 2005–2017 közötti időszakban 13 %-kal javult. A legjelentősebb javulás Írországnak, Magyarországnak, Szlovákiának, Ausztriának és Svédországnak mutatkozott. 2016-hoz képest az EU energaintenzitása 2017-ben tovább javult, az energiafogyasztás változatlan maradt, míg az ágazat bruttó hozzáadott értéke mintegy 2 %-kal nőtt.

4.4. Közlekedési ágazat

Az EU közlekedéssel²⁷ kapcsolatos végsőenergia-fogyasztása a 2005. évi 369 Mtoe-ről 2017-ben 378 Mtoe-re, vagyis 2,5 %-kal nőtt. 2017-ben 19 tagállam növelte energiafogyasztását ebben az ágazatban a 2005. évi szinthez viszonyítva²⁸. A fogyasztás jelentősen (2005 óta 40 %-ot meghaladó mértékben) nőtt Lengyelországban, Romániában, Litvániában és Máltán. Ezzel szemben Görögországban és Olaszországban több mint 10 %-kal csökkent.

Az EU közlekedéssel kapcsolatos végsőenergia-fogyasztása 2016-ról 2017-re 2,5 %-kal nőtt, és három tagállam²⁹ kivételével mindegyik tagállam növekedésről számolt be. Ez az emelkedés a 2014 óta megfigyelhető növekedési tendencia folytatása: a közlekedési ágazat energiafelhasználása 2014–2017 között 7 %-kal nőtt. A közlekedési ágazatban a végsőenergia-fogyasztás körülbelül 81 %-a a közúti közlekedéshez kapcsolódik, és az olajtermékek (benzin és dízelolaj) messze az ágazat legjelentősebb energiahordozói. A légi közlekedés egyre nagyobb arányban kap szerepet a közlekedési energiafogyasztásban, és ez az arány ugyanebben az időszakban 14 %-kal nőtt. A legnagyobb éves növekedést felmutató országok közé tartozik Lengyelország (+16 %), Szlovákia (+13 %), Horvátország, Málta és Románia (+8-8 %).

Ebben az időszakban a növekvő energiafogyasztás fő oka a közlekedési tevékenység fokozódása és az alacsony olajár volt. A személyszállítás hároméves csökkenést követően 2012–2016 között 8,3 %-kal nőtt. A 2016. évi 3,2 %-os növekedés az elmúlt 20 év

²⁷ Ideértve a csővezetékes szállítást a COM(2015) 574 final dokumentumban követett megközelítéssel ellentétben, mivel a 2020-ra vonatkozó energiahatékonysági célkitűzések nem zárják ki a csővezetékes szállítást.

²⁸ A tagállamok közötti összehasonlítást óvatosan kell kezelni, mivel a végsőenergia-fogyasztás az adott ország területén értékesített tüzelőanyagok mennyiségén, nem pedig az adott ország területén felhasznált tüzelőanyagok mennyiségén alapul.

²⁹ Belgium, Olaszország és Szlovénia.

leggyorsabb növekedési rátáját tükrözi. A teherszállítási tevékenység is fokozódott 2012 óta, és 2016-ig 7,9 %-kal bővült. A növekedési tendencia ellenére a megtett tonnakilométerek száma továbbra is 2,4 %-kal elmarad a legnagyobb aránytól (2007). Emellett a torlódás, különösen a nagyvárosokban, továbbra is növelte a közlekedési ágazat energiaszükségletét.

Szoros összefüggés van a gazdasági növekedés és a kereskedelmi közúti áru fuvarozás iránti igény között, míg a GDP növekedése és a személyszállítás közötti összefüggés összetettebb, és számos tényező befolyásolja. A jelentések szerint a viszonylag alacsonyabb üzemanyagárak hatására is nőtt a közlekedési célú üzemanyagok iránti kereslet, és a változó makrogazdasági környezet befolyásolta az üzemanyagárak és a szállítás iránti igények közötti kapcsolatot az EU-ban a 2000 óta eltelt időszakban. Az uniós szintű modális váltást tekintve a különböző személyszállítási módok arányában bekövetkezett változások az elmúlt néhány évben nem gyakoroltak jelentős hatást az energiafogyasztásra. A légi közlekedés további növekedése azonban felfelé irányuló nyomást fejt ki. A teherszállításban a szállítási módok aránya nagyrészt változatlan maradt.

A könnyűgépjárművek hatékonysága javul, és az új regisztrációk növekvő száma hozzájárult a teljes flotta üzemanyag-gazdaságosságának növeléséhez. Ugyanakkor az elmúlt években különösen nagymértékben nőtt a nyilvántartásba vett városi terepjárók száma. A többi gépjárműtípussal összehasonlítva a városi terepjárókra jellemző a nagy frontális rész és a nagy ellenállástényező, ami negatív hatást gyakorol az üzemanyag-fogyasztásra. A JATO szerint³⁰ Európában 2016-ban a városi terepjárók a személygépkocsi-értékesítések 26 %-át tették ki, míg 2007-ben ez az arány 8 % volt. Az LMC szerint³¹ emellett várhatóan folytatódik az erős növekedési tendencia, és az Európában 2020-ban értékesített összes személygépkocsi 34 %-a városi terepjáró lesz.

5. Az energiahatékonyságról szóló irányelv nemzeti jogba való átültetésének jelenlegi állása/helyzete

A tagállamokkal szoros együttműködésben a Bizottság továbbra is figyelemmel kíséri az energiahatékonyságról szóló irányelv átültetését és végrehajtását.

A Bizottság 2018-ban folytatta az előző évben a tagállamokkal kezdeményezett strukturált párbeszédet (uniós kísérleti információkérés) annak biztosítása érdekében, hogy az energiahatékonyságról szóló irányelv szerinti valamennyi kötelezettség és követelmény megfelelően jelenjen meg a nemzeti jogszabályokban és szakpolitikában. Az uniós kísérleti programokra adott válaszok értékelését követően a Bizottság valamennyi tagállamnak felszólító levelet küldött, amelyben további magyarázatot kért a fennmaradó tisztázatlan kérdésekkel kapcsolatban.

A Bizottság felé történő jelentési kötelezettség tekintetében a 2017. április végéig benyújtandó nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek maradéktalanul benyújtásra kerültek, bár számos esetben jelentős késedelemmel. A 2017. évi nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervében összesen 10 tagállam tüntetett fel 2020-ra vonatkozó naprakész célkitűzéseket vagy előrejelzéseket. Ezek a felülvizsgált célkitűzések arról tanúskodtak, hogy nőtt a különbség a várt összesített hozzájárulások és az uniós célkitűzés

³⁰ Munoz, F., (2018), [The global domination of SUVs continues in 2017](#) (2017-ben folytatódik a városi terepjárók globális dominanciája).

³¹ LMC (2018), [Automotive sales, production, powertrain forecasting](#) (A gépjárművek értékesítésével és gyártásával, valamint az erőátviteli rendszerekkel kapcsolatos előrejelzések).

között. A nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek részletes információkat tartalmaznak a tagállamok által a következő három évre tervezett energiahatékonysági szakpolitikákról és intézkedésekről, hogy megvalósítsák a nemzeti energiahatékonysági célkitűzéseket. A JRC jelentése³² tartalmazza az új intézkedések és a különböző eszközök (szabályozási, pénzügyi, adózási, energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek) használatának áttekintését és értékelését. Ez a jelentés emellett elemzi az egyes ágazatokban (lakossági ágazat, ipar, közlekedés, mezőgazdaság és közszféra) végrehajtott energiahatékonysági intézkedések végrehajtását, és értékeli a fő szakpolitikai kezdeményezéseknek és programoknak köszönhető energiamegtakarítást.

Az energiahatékonyságról szóló irányelv 24. cikkének megfelelően 2018 során valamennyi tagállam benyújtotta a 2018. évi éves jelentését. Ugyanakkor a benyújtásra vonatkozó határidők tiszteletben tartása, valamint a benyújtott információk minősége és teljessége terén még van lehetőség előrelépésre. A JRC 2018-ban elemezte ezeket az éves jelentéseket³³.

5.1. A 7. cikk értelmében vett előrelépés (energiamegtakarítási kötelezettség)

A 7. cikk értelmében a tagállamok jelentették a 2014–2016 közötti időszakra vonatkozó energiamegtakarításaikat, amelyek uniós szinten összesen 54 547 ktoe-t tettek ki. Ez a 2020 végére előírt halmozott energiamegtakarítás körülbelül 24 %-a, és hozzávetőlegesen 10 %-kal több, mint a 2014–2016 közötti időszakra vonatkozóan becsült energiamegtakarítás, feltételezve az előírt energiamegtakarítás lineáris megvalósulását. Az uniós szintű energiamegtakarítások összege 2016 vonatkozásában nagyobb megtakarításról árulkodik, de a 7. cikk értelmében vett előrehaladást nemzeti szinten kell megvizsgálni: 2020 végére minden tagállamnak teljesítenie kell a rá vonatkozó energiamegtakarítási követelményeket.

Az elemzés arról tanúskodik, hogy számos tagállam elmaradt a 2016. évi energiamegtakarításai terén, így Bulgária, Horvátország, Ciprus, a Cseh Köztársaság, Görögország, Lettország, Luxemburg és Portugália a 2016-ra előírt megtakarítások kevesebb mint 60 %-át érte el. Franciaország, Magyarország, Olaszország, Litvánia és Spanyolország az előírt energiamegtakarítás több mint 80 %-át elérte, de továbbra is elmarad a 2016-ra vonatkozó követelményektől. Másrészt Ausztria, Belgium, Dánia, Észtország, Finnország, Németország, Írország, Málta, Hollandia, Lengyelország, Románia, Szlovákia, Szlovénia, Svédország és az Egyesült Királyság jó úton halad a 2014–2016 közötti időszakra vonatkozó energiamegtakarítási követelmények teljesítése felé, vagy már felül is múlta azokat.

Legfrissebb éves jelentésében kilenc ország³⁴ jelezte, hogy új szakpolitikai intézkedéseket vezetett be. Továbbá néhány ország aktualizálta a korábban jelentett szakpolitikai intézkedésekben szereplő, 2014-re és 2015-re vonatkozóan várt/megvalósult megtakarítások becsült mértékét.

A legnagyobb energiamegtakarítás (körülbelül egyharmad) az energiahatékonysági kötelezettségi rendszernek, 23 % az energiára vagy a szén-dioxid-kibocsátásra kivetett adóknak, 18 % pedig a finanszírozási terveknek vagy fiskális intézkedéseknek köszönhető. Az

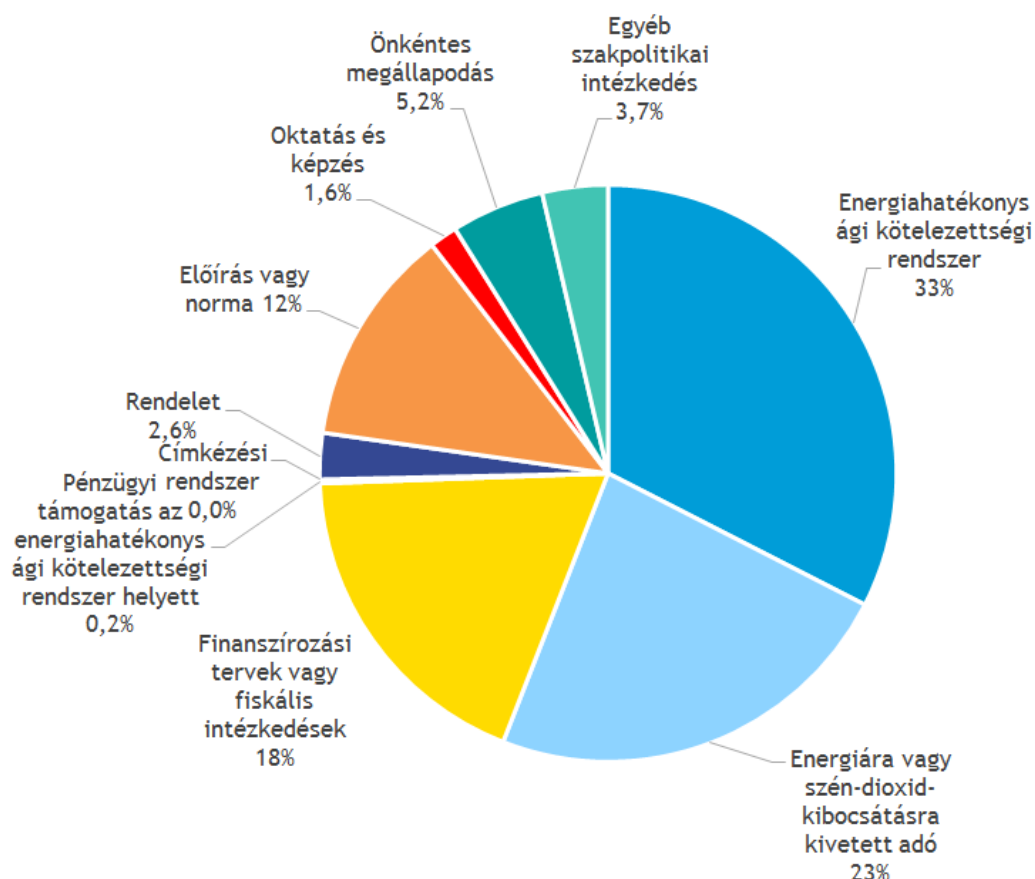
³² Economidou, M., Labanca, N. (et al.) (2019), [Assessment of the Second National Energy Efficiency Action Plans under the Energy Efficiency Directive](#) (A második nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek értékelése az energiahatékonyságról szóló irányelv értelmében), JRC Science for Policy Report.

³³ Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Labanca, N. (et al.) (2019), [Analysis of the annual reports 2018 under the Energy Efficiency Directive](#) (A 2018. évi éves jelentések elemzése az energiahatékonyságról szóló irányelv értelmében), JRC Technical Reports.

³⁴ Bulgária, Ciprus, Észtország, Görögország, Magyarország, Olaszország, Lettország, Portugália és Spanyolország.

energiamegtakarításnak csak kis hányada köszönhető a címkézési rendszereknek és a nemzeti támogatásnak.

5. ábra A halmozott energiamegtakarítás eloszlása szakpolitikai intézkedéstípusonként 2014–2016 között

Forrás: saját számítások a 2018. évi éves nemzeti jelentések alapján

Az elért megtakarítás több mint kétharmada (68 %) különböző ágazatokra és területekre, így az épületekre vonatkozó horizontális intézkedésekre vezethető vissza. A fennmaradó energiamegtakarítás a háztartásokra (12 %), a közlekedésre (9 %), az iparra (6 %) és a szolgáltatási ágazatra (2 %) irányuló intézkedéseknek köszönhető. A jelentett energiamegtakarítás 3 %-a esetében nem egyértelmű, mely ágazatról van szó.

5.2. Az 5. cikk értelmében vett előrehaladás (a közintézmények példamutató szerepe)

A 2018. évi éves jelentés benyújtásakor hét tagállam nem tett eleget az 5. cikk tekintetében az aktualizálásra vonatkozó kérésnek, míg az előző évben tizenhárom tagállam nem tett eleget ennek a jelentési kötelezettségének. Közülük Svédország, Finnország, Belgium, Görögország, Románia és Málta nem értesítette a Bizottságot az utolsó két év során elért eredményeiről.

Az alapértelmezett megközelítést³⁵ választó tagállamok közül hat tagállam megvalósította a felújított alapterületekre vonatkozó éves célkitűzését. Ezek az alábbiak: Észtország,

³⁵ Az 5. cikk előírja, hogy a központi kormányzat tulajdonában és használatában lévő, az energiahatékonyagra vonatkozóan előírt minimumkövetelményeknek nem megfelelő, 250 m²-nél nagyobb alapterületű fűtött és/vagy

Spanyolország, Olaszország, Litvánia, Lettország, Luxemburg és Szlovénia. Az alternatív megközelítést választó tagállamok közül hat tagállam teljesítette az éves energiamegtakarítási célkitűzéseit. Ezek a tagállamok a Cseh Köztársaság, Franciaország, Horvátország, Írország, Hollandia és Lengyelország. Ugyanakkor hét ország olyan adatokat nyújtott be, amelyek arról tanúskodnak, hogy teljesítették a 2014–2017 közötti időszakra vonatkozóan az 5. cikk értelmében vett halmozott célkitűzéseket. Ezek az országok Ciprus, Németország, Írország, Horvátország, Finnország, Lengyelország és az Egyesült Királyság.

6. Következtetés

A 2017. évi adatok arról tanúskodnak, hogy 2014 óta folyamatosan nő az energiafogyasztás. A 2017 előtti három évben bekövetkező növekedésnek köszönhetően az energiafogyasztás enyhén meghaladja a 2020-ra vonatkozó célkitűzések eléréséhez vezető lineáris pálya által kijelölt szintet. 2015-ben és 2016-ban hidegebb volt a tél, mint 2014-ben, ami növelte a helyiségfűtés iránti igényt, ugyanakkor egyértelmű, hogy a közelmúltbeli hirtelen növekedés nem csak az időjárás hatásainak tudható be. A gazdasági növekedés, a növekvő gazdagság és az életmódbeli változások is növelték az energiaszükségletet. Az energiahatékonysági intézkedések korábban nagyrészt ellensúlyozták ezeket a hatásokat, de – egyes szakpolitikák késedelmes végrehajtása és a kevesebb új erőfeszítés miatt – az elért energiamegtakarítás nem volt elég az energiafogyasztás csökkentéséhez.

Az ebben a jelentésben vizsgált két különböző dekompozíciós elemzési módszer megerősítette, hogy az összes ágazatban az energiahatékonyság volt az energiaintenzitás javulásának fő kiváltó oka. A közelmúltig a javulás elégséges volt ahhoz, hogy semlegesítse az energiaigény terén mutatkozó, a gazdasági tevékenység, a fűtéssel és hűtéssel kapcsolatos magasabb kényelmi elvárások, valamint a magatartás és az életmód terén bekövetkező változások által okozott ugrást. Ugyanakkor az elért energiamegtakarítás mennyisége újabban csökkenni látszik, míg a tevékenység pozitív hatásai nőttek.

Ebben az összefüggésben egyértelművé vált, hogy fokozott erőfeszítéseket kell tenni nemcsak a 2020-ra vonatkozó célkitűzések elérése érdekében, hanem azért is, hogy létrejöjjenek a megfelelő alapok a következő évtizedre, amikor még nagyobb szabású célkitűzésekre lesz szükség. Az energiahatékonyság javítására irányuló további erőfeszítések emellett olyan kiegészítő előnyökkel járnak, mint az alacsonyabb energiaszámlák, (a jobb levegőminőségnek köszönhetően) a jobb egészség, a nagyobb komfort és a kisebb energiaszegénység.

Az Európai Bizottság által felállított munkacsoport egyetértett abban, hogy foglalkozni kell a 2020-ra vonatkozó uniós célkitűzések megvalósítása terén mutatkozó eltérésekkel. Számos megoldást azonosítottak a jövőre nézve. Először is, biztosítani kell a meglévő jogszabályok teljes körű végrehajtását, mert késedelmesen történt mind az energiahatékonyságról szóló irányelv, mind az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv átültetése és végrehajtása. Idetartozik a 7. cikk szerinti energiamegtakarítási kötelezettség maradéktalan teljesítése, valamint az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv 14. és 15. cikkének megfelelő rendszeres vizsgálatok elvégzésére vonatkozó kötelezettség teljesítése. Továbbá, fontos maradéktalanul kihasználni az európai strukturális és beruházási alapok keretében továbbra is fennálló finanszírozási lehetőségeket, és fontos további intézkedéseket végrehajtani nemzeti szinten.

hűtött épületek teljes alapterületének 3 %-át évente oly módon felújítják, hogy az megfeleljen legalább az energiahatékonyságra vonatkozóan előírt minimumkövetelményeknek (alapértelmezett megközelítés), vagy egyéb költséghatékony intézkedéseket hoznak, hogy egyenértékű energiamegtakarítást érjenek el (alternatív megközelítés).

Az Európai Bizottság megerősítette az információk és a bevált gyakorlatok cseréjét, illetve kezdeményezte, hogy erősítsék meg a termékhatékonysági követelmények tagállami piacfelügyeletét. Továbbá arra törekszik, hogy segítse a tagállamok kapacitásépítését a középületek felújításának előmozdítása érdekében, többek között az energetikai szolgáltatásokra vonatkozó szerződések révén. A közelmúltban elfogadott vagy folyamatban lévő számos intézkedésnek további energiamegtakarítást kell eredményeznie valamivel hosszabb távon 2020 után. Idetartoznak a jogilag kötelező erejű, a 2021–2030 közötti időszakra vonatkozó nemzeti éghajlat-politikai célkitűzések az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer által nem érintett olyan területeken, mint például a közlekedés és az épületek, a 2020 utáni időszakra vonatkozóan a közelmúltban elfogadott szigorúbb szén-dioxid-kibocsátási előírások a könnyűgépjárművek esetében és a hatékonyabb nyomonkövetési rendszer, az új teherautókra vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások, az energiateljesítménnyel kapcsolatos új előírásokra és a termékek címkézésére vonatkozó jogalkotási csomag, valamint az energiahatékonyságról szóló átdolgozott irányelv megszigorított 7. cikke. Az, hogy az épületek energiahatékonyságáról szóló átdolgozott irányelv jobban kitér a digitális szempontokra, lehetővé fogja tenni az infokommunikációs technológiák és az intelligens technológiák alkalmazását, s ezek az elkövetkezendő években várhatóan fontos szerepet fognak játszani az épületek energiateljesítményének növelésében, illetve az épületek energiafogyasztásának csökkentésében. Az energiaunió irányításáról szóló rendelet³⁶ értelmében vett hatékonyabb koordinációs és korrekciós mechanizmusok is várhatóan segítenek abban, hogy az EU újra eredményeket érjen el, ha a 2020 utáni időszakban nem elégségesek a célkitűzések és az előrehaladás.

A Bizottság továbbra is nyomon fogja követni a tagállamok előrehaladását a 2020-ra vonatkozó tájékoztató jellegű nemzeti energiahatékonysági célkitűzések elérése, valamint az energiahatékonyságról szóló irányelv végrehajtása terén. 2019 nyarán, amikor a 2018-ra vonatkozó előzetes adatok elérhetők lesznek értékelés céljából, jelentést fog készíteni az elért eredményekről a munkacsoport számára.

A Bizottság továbbá felkéri az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy nyilvánítson véleményt ezzel az értékeléssel kapcsolatban.

³⁶ COM(2016) 759 final.

1. táblázat: A mutatók áttekintése

Tagállam	A 2020-ra vonatkozó célkitűzés elérésével kapcsolatos tendencia		Rövid távú tendencia		Energiaintenzitás (a gazdaság egészében)	Ipar	Lakossági	
	2005–2017 közötti PEC-tendencia, összehasonlítva a 2020-ra vonatkozó célkitűzés elérésével kapcsolatos, 2005–2020 közötti PEC-tendenciával	2005–2017 közötti FEC-tendencia, összehasonlítva a 2020-ra vonatkozó célkitűzés elérésével kapcsolatos, 2005–2020 közötti FEC-tendenciával	A 2017. évi PEC változása a 2016. évi PEC-hez képest (%)	A 2017. évi FEC változása a 2016. évi FEC-hez képest (%)	A PEC energaintenzitásának átlagos éves változása 2005–2017 között (%)	A FEC energaintenzitásának átlagos változása 2005–2017 között az iparban (%)	A FEC egy főre jutó átlagos éves változása 2005–2016 között a lakossági ágazatban, éghajlati korrekciókkal (%)	A FEC egy lakásra jutó átlagos éves változása 2005–2016 között a lakossági ágazatban, éghajlati korrekciókkal (%)
EU-28	-	-	0,9%	1,2%	-2,0%	-2,0%	-0,5%	-1,2%
BE	-	-	-0,3%	-1,2%	-1,7%	-0,7%	-2,4%	-1,6%
BG	-	-	3,7%	2,5%	-2,8%	-5,2%	2,3%	0,4%
CZ	+	+	0,1%	2,7%	-3,0%	-4,6%	1,1%	0,0%
DK	-	+	2,1%	1,3%	-1,8%	-1,8%	0,1%	-0,5%
DE	-	-	0,2%	0,9%	-2,0%	-1,6%	-0,4%	-0,8%
EE	+	-	-4,2%	1,3%	-1,5%	-6,0%	1,2%	0,0%
IE	-	+	-1,4%	1,5%	-4,2%	-5,0%	-2,6%	-3,1%
EL	+	+	1,2%	0,3%	-0,2%	1,8%	-0,5%	-0,9%
ES	-	+	5,4%	2,3%	-1,5%	-2,4%	1,2%	-1,2%
FR	-	-	-0,3%	0,2%	-1,7%	-1,4%	-0,6%	-1,8%
HR	+	+	3,5%	4,3%	-1,4%	-1,6%	0,4%	-0,9%
IT	+	+	0,7%	-0,6%	-1,3%	-2,7%	1,0%	-0,3%
CY	-	+	4,4%	5,6%	-1,1%	0,7%	2,0%	-1,9%
LV	+	+	4,0%	5,1%	-2,1%	1,4%	-0,6%	-1,5%
LT	+	-	2,0%	5,1%	-5,0%	-2,0%	1,7%	-0,8%
LU	+	+	3,5%	3,6%	-3,0%	-1,0%	-2,1%	-3,8%
HU	+	-	3,1%	3,9%	-1,6%	2,0%	0,2%	-0,3%
MT	+	-	12,9%	6,8%	-4,5%	0,0%	13,4%	0,0%
NL	-	+	-0,4%	0,9%	-2,1%	-1,3%	-1,1%	-1,8%
AT	-	-	2,7%	2,1%	-1,1%	-0,3%	1,1%	0,4%
PL	-	-	4,5%	7,0%	-2,7%	-3,8%	1,0%	-0,5%
PT	+	+	4,7%	2,3%	-0,7%	-1,1%	-0,2%	-1,7%
RO	+	+	5,7%	4,4%	-4,3%	-5,9%	1,1%	-0,8%
SI	+	+	1,5%	-0,3%	-1,9%	-3,1%	0,9%	0,1%
SK	+	-	5,1%	7,2%	-3,9%	-4,9%	-1,0%	-1,8%
FI	+	+	-1,2%	0,1%	-1,9%	-0,5%	0,0%	-0,7%
SE	-	-	-1,6%	0,6%	-2,6%	-1,1%	-0,5%	-1,0%
UK	+	+	-1,6%	-0,8%	-3,1%	-2,5%	-2,2%	-2,2%
Forrás és az adatkinyerés időpontja	Eurostat 2019. január	Eurostat 2019. január	Eurostat 2019. január	Eurostat 2019. január	Eurostat 2019. január	Eurostat 2019. január	JRC és Eurostat 2018. augusztus	Odyssee 2018. november

* A „+” szimbólum azt jelöli, hogy a tagállamok a 2005 és 2017 közötti időszakban nagyobb mértékben csökkentették primerenergia-fogyasztásukat és végsőenergia-fogyasztásukat annál,

mint amekkora csökkenés a 2005–2020 közötti időszakban szükséges lenne a primerenergia-fogyasztásra és a végsőenergia-fogyasztásra vonatkozóan 2020-ra kitűzött célok eléréséhez. A „–” szimbólum a többi esetre vonatkozik. FEC – végsőenergia-fogyasztás, PEC – primerenergia-fogyasztás.

2. táblázat: A mutatók áttekintése

Tagállam	Szolgáltatások		Közlekedés			Energiatermelés	
	A FEC energaintenzitásának átlagos változása 2005–2017 között a szolgáltatási ágazatban (%)	A FEC átlagos változása 2005–2017 között a közlekedési ágazatban (%)	A személyszállításban használt vonatok, távolsági buszok, buszok és trolibuszok részarányának változása 2005 és 2016 vonatkozásában (%)	A teherszállításban használt vasút és belvízi utak részarányának változása 2005 és 2016 vonatkozásában (%)	A kapcsolt energiatermelő létesítményekből származó hőtermelés átlagos éves változása 2005–2016 között (%)	Az átalakítási eredménytüzelő anyag-input arányának átlagos éves változása a hőenergia-termelésben 2005–2016 között (%)	
EU-28	● -1,0%	● 0,2%	● 0,3%	● -0,1%	● -1,0%	● 0,2%	
BE	● -0,2%	● 0,5%	● -1,8%	● 0,0%	● 6,8%	● 0,7%	
BG	● -0,8%	● 1,9%	● -11,6%	● 8,5%	● 0,6%	● 0,4%	
CZ	● -2,0%	● 1,2%	● 2,9%	● -4,4%	● -0,8%	● 0,4%	
DK	● -1,4%	● -0,1%	● -2,2%	● 1,9%	● -1,7%	● 1,3%	
DE	● -0,8%	● 0,6%	● 0,1%	● -2,4%	● -1,0%	● 0,5%	
EE	● -0,2%	● 1,0%	● -2,9%	● -37,0%	● 2,6%	● 0,0%	
IE	● -5,2%	● 0,1%	● 2,3%	● -1,0%	● 0,0%	● 0,9%	
EL	● 1,4%	● -1,3%	● -3,6%	● -1,4%	● 1,3%	● 1,4%	
ES	● -0,1%	● -0,7%	● 0,6%	● 0,1%	● 0,0%	● -0,9%	
FR	● -0,3%	● 0,3%	● 2,8%	● -0,4%	● -6,1%	● -0,1%	
HR	● -0,2%	● 1,7%	● -1,0%	● 2,7%	● -0,8%	● 0,5%	
IT	● 0,2%	● -1,3%	● -0,1%	● 4,2%	● 1,2%	● 0,6%	
CY	● 1,1%	● 0,2%	● -2,2%	● 0,0%	● 0,0%	● 1,0%	
LV	● -1,7%	● 1,4%	● -7,8%	● -2,2%	● 3,1%	● -0,3%	
LT	● -1,4%	● 3,5%	● -0,1%	● 5,0%	● -4,1%	● 8,0%	
LU	● -0,5%	● -0,7%	● 2,4%	● -16,0%	● -2,5%	● 1,0%	
HU	● -5,0%	● 1,0%	● -4,3%	● 0,8%	● -6,6%	● -0,5%	
MT	n. a.	● 2,9%	● -2,3%	n. a.	● 0,0%	● 1,5%	
NL	● -1,8%	● -0,2%	● 2,3%	● 1,6%	● -0,7%	● -0,1%	
AT	● -3,4%	● 0,3%	● 1,4%	● -3,0%	● 2,8%	● 1,0%	
PL	● -1,8%	● 5,1%	● -9,2%	● -8,6%	● -1,5%	● 0,1%	
PT	● -1,9%	● -0,1%	● 0,3%	● 5,1%	● 4,6%	● -0,1%	
RO	● -1,4%	● 3,6%	● -5,2%	● 16,3%	● -4,3%	● -0,5%	
SI	● -0,9%	● 2,3%	● -0,6%	● 2,6%	● 0,2%	● 0,9%	
SK	● -3,5%	● 1,8%	● -4,3%	● -7,3%	● 0,1%	● 0,2%	
FI	● 0,2%	● 0,4%	● 2,4%	● 1,8%	● -0,7%	● 0,0%	
SE	● -2,9%	● 0,6%	● 2,3%	● -3,0%	● 2,2%	● 0,7%	
UK	● -1,8%	● -0,3%	● 2,2%	● -2,7%	● 0,0%	● 0,5%	
Forrás és az adatkinyerés időpontja	Eurostat 2019. január	Eurostat 2019. január	DG MOVE, 2018. évi zsebkönyv	DG MOVE, 2018. évi zsebkönyv	Eurostat 2018. augusztus	Eurostat 2018. augusztus	

3. táblázat: A 7. cikk alapján bejelentett, 2016-ra vonatkozó energiamegtakarítás áttekintése (ktoe)

	2016			A célkitűzések teljesítése terén elért előrehaladás			
	Új megtakarítások	Összes éves megtakarítás	Halmazott megtakarítás 2014–2016 között	A 2020-ig szükséges összes halmazott megtakarítás (célkitűzés)	A 2020-as összes halmazott megtakarítási követelmény elérése felé tett előrelépés	A 2014–2016 közötti időszakra előírt éves megtakarítások becsült nagysága	2014–2016 a becsült éves megtakarítások hoz képest
Ausztria	389	1 026	1 908	5 200	37 %	1 114	171 %
Belgium	226	779	1 640	6 911	24 %	1 481	111 %
Bulgária	50	99	178	1 942	9 %	416	43 %
Horvátország	15	n. a.	62	1 296	5 %	278	22 %
Ciprus	2	6	14	242	6 %	52	28 %
Cseh Köztársaság	150	310	521	4 882	11 %	1 046	50 %
Dánia	256	699	1 346	3 841	35 %	823	163 %
Észtország	77	184	284	610	47 %	131	217 %
Finnország	562	n. a.	4 775	4 213*	113 %	903	529 %
Franciaország	943	2 887	6 489	31 384	21 %	6 725	96 %
Németország	2 637	4 085	9 943	41 989	24 %	8 998	111 %
Görögország	40	174	394	3 333	12 %	714	55 %
Magyarország	72	292	641	3 680	17 %	788	81 %
Írország	116	330	609	2 164	28 %	464	131 %
Olaszország	n. a.	1 993	4 638	25 502	18 %	5 465	85 %
Lettország	15	32	58	851	7 %	182	32 %
Litvánia	23	86	188	1 004	19 %	215	87 %
Luxemburg	n. a.	14	24	515	5 %	110	22 %
Málta	n. a.	8	16	67	24 %	14	112 %
Hollandia	586	3 416	5 211	11 512	45 %	2 467	211 %
Lengyelország	n. a.	n. a.	3 268	14 818	22 %	3 175	103 %
Portugália	29	94	206	2 532	8 %	543	38 %
Románia	n. a.	667	1 368	5 817	24 %	1 247	110 %
Szlovákia	56	241	497	2 284**	22 %	489	102 %
Szlovénia	37	180	285	945	30 %	203	141 %
Spanyolország	514	1 536	3 180	15 979	20 %	3 424	93 %
Svédország	n. a.	1 505	3 021	9 114	33 %	1 953	155 %
UK	n. a.	2 984	6 208	27 859	22 %	5 970	104 %
Összesen	6 794	24 633	54 547	230 486	24 %	49 390	110 %

Forrás: a tagállamok által bejelentett, valamint szükség esetén a Bizottság számításaival és közelítéseivel kiegészített információk.